



„Wie zijn eigen zwarte kant kent, en weet heeft van de vergeving door die Ander, kan niet anders dan de Bijbelse lijn volgen die Jezus ons voorhoudt in Mattheüs 18.” beeld iStock

uiteindelijk kan dit leiden tot een ontwrichting van het hele gezinsstelsel.

Loyaliteit

„Mijn lieve vader was ook mijn dader...!” Een uitspraak die we hoorden in de praktijk. Loyaliteit speelt een belangrijke rol in de schade na misbruik en ook in de keuze om al dan niet tot een confrontatie te komen. De dader was én is niet alleen een monster. Het was die geweldige papa op wie je altijd kon terugvallen. Je beste broer die je altijd uit de ellende haalde op school. Dit maakt de situatie alleen maar complexer. Deze loyaliteit speelt wederkerig ook mee bij de dader die zich de schuld heeft toegeëigend. „Hoe kon ik dit doen, het was m'n zusje...” Het is van belang om loyaliteit te laten meewegen in de gesprekken met zowel slachtoffers als daders.

In dit licht willen wij ook opmerken in welke complexiteit ouders terecht komen wanneer hun ene kind hun andere kind misbruikt heeft. Hierbij is het erg belangrijk om dit eerlijk onder ogen te zien. Ouders die bij de hulpverlening betrokken worden, voelen zich vaak óók schuldig. In plaats van

deze schuld bij hen weg te halen erkennen wij juist deze schuld, in termen van verantwoordelijkheid. „U was als gezagsdrager op dat moment ook verantwoordelijk!” Hoe tegenstrijdig dit in eerste instantie ook lijkt, ouders vinden het fijn om in het probleem eerlijk hun verantwoordelijkheid te mogen dragen.

Bijbelse lijn

Vanuit het besef van eigen tekortkoming en zondigheid kan er gekeken worden naar de dader. Want wie zijn eigen zwarte kant kent, en weet heeft van de vergeving door die Ander, kan niet anders dan de Bijbelse lijn volgen die Jezus ons voorhoudt in Mattheüs 18. De Bijbelse lijn houdt echter meer in dan een gemakkelijk „sorry, wil je me vergeven”. Psalm 32 spreekt over een oprecht erkennen van zonden en het niet langer verborgen houden van schuld. Niet tegenover de Allerhoogste, maar ook niet tegenover de naaste. Uiteindelijk leidt dit –hopelijk– tot zo veel mogelijk herstel voor zowel het slachtoffer als de dader, in plaats van het voortwoekeren van het kwaad.

De auteurs zijn werkzaam bij Praktijk Den Uijl.

Mensen kweken voor wetenschap botst met christelijke ethiek

● Arthur Alderliesten

Misschien dreigt voor het ongeboren leven een groter gevaar dan abortus: het kweken van embryo's voor wetenschappelijk onderzoek.

Op 8 mei dienden D66 en VVD een initiatiefwet in om het kweken van embryo's mogelijk te maken (RD 9-5). Dat is zowel een politiek gevoelige als een vanuit medisch-ethisch oogpunt catastrofale stap. Ontluikend menselijk leven wordt opgeofferd aan de wetenschap.

De fractieleiders van D66 en VVD benadrukten op 8 mei in opinieprogramma Op1 dat het is gericht op verbetering van de zorg. Dat is een nobel doel, maar rechtvaardigt niet het creëren en inzetten van menselijk leven als onderzoeksmateriaal. Het medisch-ethisch debat cirkelt rond de vraag die de initiatiefnemers zelf ook stellen in de memorie van toelichting bij hun initiatiefwet: „Het recht op leven en de beschermwaardigheid van het embryo zien op een afweging tussen deze twee waarden en het belang van wetenschappelijk onderzoek.”

Gericht op relatie

Vijf overwegingen bij het wetsvoorstel:

- Menselijk leven creëren en inzetten als onderzoeksmateriaal devalueert de waarde ervan. De mens heeft bestaansrecht. Het lijkt me in strijd met de menselijke waardigheid om impliciet te ontkennen dat het leven een doel heeft en daarom geïnstrumentaliseerd, als louter middel, kan worden ingezet.
- Het doel van het menselijk leven kun je verwoorden als relatiegericht. Dat laat het scheppingsverhaal zien. De mens verhoudt zich tot de Ander (God), het andere (de schepping) en de anderen (de mensen). Embryokweek conflicteert met de belijdenis dat God het leven wil en de mens leeft tot eer van de Schepper. Niet alleen de relatie Schepper-schepsel wordt verstoord (Psalm 139), ook de intermenselijke verhoudingen zijn zoek. Een eerste blijk van de mens als relationeel wezen is dat nieuw leven bij een goede ontwikkeling al binnen 48 uur met de moeder communiceert („early pregnancy factor”). Van relationeel leven is in het proces van kweek-onderzoek-vernietiging van embryo's weinig sprake. Ontwikkelingen die de relatiegerichtheid tenietdoen, moeten ontmoedigd worden.

- In een mogelijk nieuwe definitie van „embryo” neemt men, in navolging van de in oktober 2022 gepubliceerde evaluatie van de embryowet, de ontstaanswijze als uitgangspunt. Positief hieraan is dat enkele nieuwe technieken hierdoor ook onder de embryowet gaan vallen. Het eerdergenoemde doelperspectief wil ik hier echter naast zetten. Wat is het doel van het leven? Hoe liberaal is het eigenlijk dat beginnend leven al wordt vernietigd voordat het tot bewustzijn komt? Hoe autonoom is het nieuwe leven?

- De wegen van het seculier-liberale denken en het christelijke denken gaan uiteen op mensvisie. Dat blijkt mede hieruit dat bij de definitie van „embryo” (volgens het wetsvoorstel) „het vermogen uit te groeien tot een mens” richtinggevend is. Deze visie vertolkt ook klinisch embryoloog Mastenbroek. In een artikel op RTLnieuws.nl (8-5) wijst hij erop dat embryo's de eerste dagen na bevruchting nadrukkelijk nog niet zijn uitgegroeid tot foetussen. „We hebben het niet over een foetus, dus iets met een hoofdje en armpjes en beentjes. Dat komt pas weken later. Dit gaat over de heel vroege embryo's, het gaat over een klompje van enkele cellen.” Volgens het christelijk-ethische denken is

Embryokweek conflicteert met de belijdenis dat de mens leeft tot eer van de Schepper

er daarentegen vanaf de bevruchting sprake van een nieuw mens. Een klompje cellen, maar wel bezield en dus een uniek mens met een eigen identiteit en DNA-structuur.

- In de argumentatie ligt het accent op het belang van wetenschappelijk onderzoek. Overheid en politiek beogen een voortrekkersrol bij nieuwe technieken inzake voortplantingskunde. Overheid, politiek en wetenschap zijn zo niet strikt gescheiden.

Gebed

Mensen kweken om het binnen enkele weken te vernietigen als onderzoeksmateriaal moet vanuit het perspectief van christelijke ethiek scherp en principieel worden afgewezen. Schreeuw om Leven spant zich hiervoor in, maar er is meer nodig. Is het zondag ook in uw kerk een gebedspunt of de goede God dit kwalijke plan wil keren?

De auteur is directeur van Schreeuw om Leven.

Over Opinie

De lengte van een opinieartikel bedraagt 550 of 750 woorden. Ook kunnen abonnees door een ingezonden brief reageren op de redactionele inhoud van het RD. Inzendingen (max. 250 woorden) moeten zijn voorzien van naam en adres van de schrijver. Er kan niet worden gereageerd op Opgemerkt, Kerkelijke Pers, Zogezegd, meditatie en boekrecensies. De redactie behoudt zich het recht voor inzendingen (zonder overleg) te redigeren en/of in te korten of zonder opgave van redenen te weigeren. Plaatsing van artikelen of brieven betekent niet dat de redactie ermee instemt. De schrijver geeft aan Erdee Media Groep een niet-exclusieve licentie om zijn inzending vast te leggen, te verveelvoudigen en te verspreiden, in welke vorm ook.

Coördinatie: Wim Lemstra en August Moens

E-mailadres Opinieartikelen: opinie@rd.nl | E-mailadres Opgemerkt: hoofdredactie@rd.nl